

Страни в главното производство

Ищец: Антон Винков

Отговорник: Началник „Административно-наказателна дейност“

Предмет

Преюдициално запитване — Административен съд София — град — Тълкуване на член 82, параграф 1, втора алинея, буква а) ДФЕС, член 91, първа алинея, буква в) ДФЕС и Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции (ОВ L 76, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 150) — Тълкуване на членове 47, 48 и 52 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Съвместимост с правото на Съюза на национална правна уредба, изключваща правото на обжалване пред съд на решения, с които се налагат имуществени санкции до 50 BGN за административни пътно-транспортни нарушения

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Административен съд София-град (България) с определение от 27 декември 2010 г. (Дело C-27/11), е недопустимо.

(¹) ОВ C 145, 14.5.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 7 юни 2012 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — VBVB — Vorsorgekasse AG/Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA)

(Дело C-39/11) (¹)

(Свободно движение на капитали — Членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС — Професионални осигурителни фондове — Инвестиране на активи — Колективни инвестиционни фондове, установени в друга държава членка — Инвестиране в такива фондове, което се допуска само ако последните са получили разрешение да търгуват дяловете си на територията на страната)

(2012/C 217/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: VBVB — Vorsorgekasse AG

Отговорник: Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA)

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgerichtshof — Тълкуване на член 63 и сл. ДФЕС — Свободно движение на капитали — осигурителен фонд, който инвестира задължителните вноски на наети и самонаети лица, предназначени за финансиране на плащанията при пенсиониране — Правна

уредба на държава членка, която ограничава тези инвестиции до фондове, получили разрешение да търгуват дяловете си на територията на страната

Диспозитив

Член 63, параграф 1 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която позволява на професионален осигурителен фонд или на предприятието за колективно инвестиране, учредено от него за да управлява авоарите му, да инвестира посочените авоари в дялове от установен в друга държава членка колективен инвестиционен фонд само ако последният е получил разрешение да търгува дяловете си на територията на страната.

(¹) ОВ C 130, 30.4.2011 г.

Решение на Съда (осми състав) от 7 юни 2012 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — M. J. Bakker/Minister van Financiën

(Дело C-106/11) (¹)

(Социално осигуряване на работниците мигранти — Приложимо законодателство — Нидерландски гражданин, който работи по трудов договор с работодател със седалище в Нидерландия на борда на кораби драги, плаващи под нидерландски флаг извън територията на Европейския съюз — Пребиваване на територията на друга държава членка — Осигуряване съгласно нидерландската схема за социално осигуряване)

(2012/C 217/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: M. J. Bakker

Отговорник: Minister van Financiën

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden — Тълкуване на член 1, буква а), член 2 и член 13, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26) — Нидерландски гражданин, който работи по трудов договор с работодател със седалище в Нидерландия на борда на кораби драги, плаващи под нидерландски флаг извън територията на Европейския съюз — Работник с местожителство на територията на друга държава членка — Липса на осигуряване съгласно нидерландската схема за социално осигуряване

Диспозитив

Член 13, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в изменената му и актуализирана редакция съгласно Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година, изменен с Регламент (ЕО) № 307/1999 на Съвета от 8 февруари 1999 година, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска законодателен акт на държава членка, съгласно който схемата за социално осигуряване на тази държава членка не се прилага по отношение на лице, намиращо се в положение като това на жалбоподателя в главното производство, който е гражданин на въпросната държава, но не живее в нея и е нает на работа на кораб драга, плаващ под неин флаг и извършващ дейността си извън територията на Европейския съюз.

(¹) ОВ С 160, 28.5.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 7 юни 2012 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Innsbruck — Австрия) — Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft mbH/Betriebsrat Bord der Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft mbH

(Дело C-132/11) (¹)

(Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Разлика в третирането поради възрастта — Харта на основните права на Европейския съюз — Общи принципи на правото на Съюза — Колективен трудов договор — Определяне на длъжностната категория по таблицата на трудовите възнаграждения на членовете на кабинни състави без отчитане на професионалния опит, придобит в друга авиокомпания от същата група предприятия — Договорна клауза)

(2012/С 217/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Innsbruck

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft mbH

Отговорник: Betriebsrat Bord der Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft mbH

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht Innsbruck — Тълкуване на член 21 от Харта на основните права на Европейския съюз, на член 6, параграфи 1 и 3 ДЕС, както и на членове 1, 2 и 6 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно

третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7) — Различно третиране въз основа на възрастта — Колективен трудов договор, който за целите на определянето на длъжностната категория на стюардите и стюардесите по таблицата на трудовите възнаграждения предвижда да се взема предвид професионалният опит, но не и опитът, придобит в друга авиокомпания от същата група — Неприложимост на клауза от трудов договор поради хоризонталното непосредствено действие на основните права

Диспозитив

Член 2, параграф 2, буква б) от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че допуска разпоредба от колективен трудов договор, съгласно която за целите на определянето на длъжностната категория по този договор и съответно на размера на трудовото възнаграждение се отчита само професионалният опит, придобит като член на кабинен състав за определена авиокомпания, без да се взема предвид обективно еднаквият опит, придобит в друга авиокомпания от същата група предприятия.

(¹) ОВ С 186, 25.6.2011 г.

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgerichts Hamburg (Германия) на 3 април 2012 г. — DMC Beteiligungsgesellschaft mbH/Finanzamt Hamburg-Mitte

(Дело C-164/12)

(2012/С 217/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: DMC Beteiligungsgesellschaft mbH

Отговорник: Finanzamt Hamburg-Mitte

Преюдициални въпроси

1. В съответствие с член 43 ЕО (респ. член 49 ДФЕС) ли е положение, при което националната правна уредба предвижда в случаи на прехвърляне на дялове на неограничено отговорни съдружници в капиталово дружество прехвърленото имущество да се оценява задължително с оглед на стойността му като част от предприятието [частична стойност] (и с това при разкриването на скритите резерви за прехвърлителя възниква печалба при продажбата), доколкото правото на облагане на Федерална република Германия по отношение на печалбата от продажбата на новите дружествени дялове, получени от прехвърлителя срещу прехвърлянето, е изключено към момента на извършване на апортната вноска?